

Vanda hjálparstöðvarinnar verður að leysa

Á þinginu 1984 flutti Kvænnalistinn þingsályktunartillögum um athvarf fyrir unga fíkniefnaneytendur. Þessari tillögum var vísað til ríkisstjórnarinnar á þeim forsendum að stjórnskipuð nefnd væri þegar að vinna að þessu verkefni og mundi gerum um það tillögur. Nefndin hefur nú skilað tillögum sínum til heilbrigðisráðherra fyrir alllongu en þó ekkert verið aðhafst af hálfa stjórnvalda í þessum efnunum.

Hjálp í viðlögum

I desember 1985 hóf starfsemi sína hjálparstöð fyrir börn og unglungar á vegum Rauða kross Íslands og er hún til húsa að Tjarnargötu 35. Tilgangur stöðvarinnar samrýmist þeim grundvallaratriðum sem Rauði krossinn byggist á og starfar eftir, þ.e. að veita hjálp í viðlögum og sinna fyrirbyggjandi starfi, í petta sinn fyrir unglingsa allt að 18 ára aldri. Einnig var þessu framtaki jafnframt ætlað að vera könnum á því hve mikil þörf er á slíku athvari, þ.e. hver fjöldi þeirra barna og unglunga er sem eiga í vanda vegna ávana- og fíkniefnaneyslu og einnig af hvaða rótum sá vandi er runninn.

Stöðin hefur nú starfað í rúmlega eitt ár og verið opin allan sólarhringinn. Á þeim tíma hafa leitað til hennar 80 einstaklingar 137 sinnum, 44 stúlkur og 36 drengir. Sextiú og áttu sinnum komu einstaklingar með lögheimili í Reykjavík, 46 sinnum utan af landi og 23 sinnum úr nágrannabyggðum. Reykjavíkur. Meðalaldur þeirra var 17 ár, meðalvartími 6,6 nætur.

og hjartarum

*naði við rekstur stöðv-

„Stöðin er ekki meðferðarstofnun í eiginlegum skilningi, en hjálp hennar er fyrst og fremst fólgin í því að veita bágstöddum börnum og unglungum húsaskjól, öryggi, næringu, svefn- og hvíldaraðstöðu, snyrti- og þvottaaðstöðu.

arinnar hefur verið haldið í lágmárti, þeði með hagsýni en ekki síður með ómældri sjálfböðavinnu. Kostnaður Rauða krossins af rekstri stöðvarinnar var 4,8 milljónir kr. á árinu 1986. Stöðin hefur haft samvinnu við opinberar stofnanir og einstaklingum sem sinna þeim vanda er að unglungunum steðjar, eins og t.d. unglingsaráðgjöf ríkisins, unglingsadeild Félagsmálastofnunar Reykjavíkur, SÁÁ að Vogi, félagsráðgjafa og sálfræðinga.

Stöðin er ekki meðferðarstofnun í eiginlegum skilningi, en hjálp hennar er fyrst og fremst fólgin í því að veita bágstöddum börnum og unglungum húsaskjól, öryggi, næringu, svefn- og hvíldaraðstöðu, snyrti- og þvottaaðstöðu. Einnig og ekki sist, aðstoð við að greina vanda sinn með umræðum, hvatningu, stuðningi og ábendingum til lausnar. Ádalreglan við móttöku gesta á stöðina er að viðkomandi óski sjálfur aðstoðar.

Enginn vafi er á því að hjálparstöðin gegnir mikilvægu hlutverki og ótvírað þörf er fyrir starfsemi af þessu tagi. Rauði krossinn hefur lagt fram fór til reksturs stöðvarinnar fyrir fyrsta ársfjórðung þessa árs, en vegna annarra verkefna og skuldbindinga Rauða krossins treysta forrásdamenn hans sér ekki til að leggja af mörkum meira fór til þessarar stöðvar. Velunnarar stöðvarinnar eru nú uggandi um hag hennar í næstu framtíð nema til komi stuðningur frá opinberum aðilum, þeði og sveitarfélögum.

Pess vegna bar ég fram fyrirspurn til forsetisráðherra fyrir hönd Kvænnalistans um það hvort framkvæmdaneftnd ríkisstjórnarinnar um ávana- og fíkniefni gerði ráð fyrir áframhaldandi rekstri hjálparstöðvarinnar. Einnig spurði ég að því hvort ríkisstjórnin mundi tryggja nægilegt fór til reksturs stöðvarinnar að þessu ári.

Svör ráðherranna lofa góðu

Í svari Steingríms Hermannssonar forsetisráðherra kom fram að framkvæmdaneftnd ríkisstjórnarinnar til að samhefð aðgerðir í baráttunni gegn útbreiðslu og notkun ávana- og fíkniefna hefði verið mjög starfsóm síðan hún var skipuð í maílok 1986 og hygðist senn skila tillögum sínum.

Guðrún
Agnarsdóttir
þingkona Samtaka um
Kvænnista

„Velunnarar stöðvarinnar eru nú uggandi um hag hennar í næstu framtíð nema til komi stuðningur frá opinberum aðilum, þeði og sveitarfélögum.“

Hann bjóst við því að tillögur um aðgreiðslu á erindi Rauða krossins vegna hjálparstöðvarinnar mundu liggja fyrir í lok febrúarmáðar. Jafnframt taldi hann fullan skilning vera á því að þessari starfsemi yrði að halda áfram og reyndar að auka.

Í sama streng tók Ragnhildur Helgadóttir heilbrigðisráðherra. Hún vildi reyndar kenna þá leið til þrautar að Samtök sveitarfélaga á höfuðborgarsvæðinu tækju að sér rekstur stöðvarinnar. Hins vegar taldi hún að ríkið yrði með einhverjum hætti að koma til stuðnings ef ekki tekið að koma rekstrinum yfir til sveitarfélaganna því að þessi starfsemi hefði sannað gildi sitt og haft mikla þýðingu í samstarfi við heilbrigðisstofnunar sem sinna börnum um unglungum.

Lofa skal þó dag að kveldi

Það ber að fagna svo góðum undirtektum tveggja ráðherra. Einnig er

ánægjulegt að þetta mikilvæga mál-efni skuli mæta góðum skilningi. Hins vegar hafa stjórnvöld ekki séð ásteðu til þess hingað til að beina sérstökum aðgerðum að því að sinna fyrirbyggjandi starfi eða meðferð fyrir unglunga vegna vímuefna. Prátt fyrir miklar umræður um þau mál, bæði á Alþingi, í fjölmöldum og meðal almennings. Mörgum hefur því orðið tamt að treysta orðum þeirra varlega en bíða eftir því að heyra verkin tala.

Úrræði til meðferðar og forvara gegn vímuefnum varða í raun stefnumörkun í málefnum fjölskyldunnar. Slík stefnumörkun var aldrei forgangsverkefni þessarar ríkisstjórnar. Tveir ráðherrar hafa nú lýst yfir velvilja og skilningi á þeim bryna vanda sem hjálparstöð Rauða krossins býr við þar eð rekstur hennar er einungis tryggður til apríloka.

Nú biðum við eftir aðgerðum.
Guðrún Agnarsdóttir

Kristín Halldórsdóttir: Styrkur í góðri útkomu

„Okkar hlutur kemur ekki á óvart, við eignum augljóslega mjög staðfast fylgi. Og okkur er styrkur í að fá góða útkomu í skoðanakönnunum æ ofan í æ,“ segir Kristín Halldórsdóttir, Kvænnista, um könnun DV. Kvænnistinn fíkk 12,3 prósent í könnuninni og 10,1 prósent í kosningunum í vor.

„Fylgisaukning Framsóknar kemur mjög á óvart, en biddu mig ekki um að skýra hana, nema að ástæðan sé sú eina kona sem hefur bæst í þingflokk þeirra,“ segir Kristín Halldórsdóttir.

-JGH

A llar
gerðir
sendibíla
25050
SENDIBILASTÖÐIN
Borgartúni 21

Landsfundur Samtaka um kvænnista var haldinn um helgina. Hér má sjá þrjár af þingkonus Kvænnistans spjalla saman á fundinum, f.v.: Kristín Halldórsdóttir, Guðrún Agnarsdóttir og Þórhildur Þorleifsdóttir.

DV-mynd GVA

Þingkonur á landsfundi

Nánar segir frá landsfundinum á bls. 4

1b | 11.187